

SIMAV informeert...

Samen ●

De een kan niet zonder de ander. Je hebt zowel wind als de molenaar nodig om wieken te laten draaien. Juist hun samenspel brengt de molen in beweging. Ook als SIMAV kunnen we het niet alleen af.

Met elkaar besteden we veel tijd aan onze molens, om ze in goede staat te houden, om ze nog eeuwenlang mee te laten gaan. Maar naast onze inzet en tijd, is er ook veel geld nodig. Met subsidies van het Rijk en de Provincie zijn we in staat onderhoud aan onze historische monumenten te plegen. Dit is helaas niet voldoende om het onvermijdelijke verval tegen te gaan. Er is meer geld nodig. SIMAV wil de Gemeenten waar onze molens staan verzoecken om hun bijdragen te verhogen. Nu betaalt de regio zelf nog geen 10% van het onderhoud, dit zouden we graag verbeterd zien.

Maar Gemeenteraden staan voor vele keuzes.

Sociale zorg, rioleringen, verenigingen, enz. vragen alle om aandacht. Toch verzoeken we hen ook voor molens te kiezen. Molens zijn de iconen van onze polders, zij kenmerken dit landschap en de inwoners zijn trots op hun molens. Ik zeg bewust HUN molens, omdat dit het erfgoed van de streek is. Van ons allen. En SAMEN moeten we onze molens in stand houden.

De samenwerking kunnen we zeker nog versterken. Met molens die draaien op bijzondere dagen. Met molens die bezocht kunnen worden, o.a. door schoolklassen. Met molens die met uitgekiende verlichting het bijzondere van onze streek tonen en het gewenste toerisme bevorderen. Natuurlijk is dat niet overal te realiseren. Onze molens zijn vaak ook woonhuizen en is privacy een belangrijk goed. Maar met elkaar zullen we per molen gaan bekijken wat juist wel mogelijk is.

Peter de Waard, voorzitter molenstichting SIMAV



Molenaars verdienen UNESCO ●

Donderdag 7 december, is besloten het ambacht van molenaar op de UNESCO-lijst van immaterieel erfgoed te plaatsen. Een van de vrijwillige molenaars van Molenstichting SIMAV, Bas de Deugd, was aanwezig bij deze doorslaggevende vergadering in Zuid-Korea.

Bas; "Inschrijving op de lijst van immaterieel cultureel erfgoed is een eer en een fantastische erkenning van ons ambacht. Om als molenaar in Zuid-Korea te lopen is heel bijzonder. Deze inschrijving is een goede stap om ons ambacht voor de toekomst zeker te stellen.

De winst die er nu al is, is de samenwerking tussen de drie molenaarsgilden. De hoop is ook dat er door deze aandacht meer mensen belangstelling krijgen voor het ambacht van molenaars en de molens. Niet alleen molenaars maar ook andere vrijwilligers."



In 2015 besloot Jet Bussemaker (destijds minister van onderwijs cultuur en wetenschap) het molenaarsambacht te nomineren voor UNESCO's Internationale Representatieve Lijst van Immaterieel Erfgoed.

Het is voor het eerst dat dit gebeurt. Een traditie, sociale gewoonte of een ambacht, zoals die van molenaar, moet eerst via de inventaris van het Nederlands Centrum voor Volkscultuur en Immaterieel Erfgoed.

Dit centrum promoot immaterieel erfgoed met als doel de sector te stimuleren en professionaliseren en bekendheid te verwerven zodat meer mensen eraan gaan deelnemen.

SIMAV informeert...

Henk Bovekerk, meer dan secretaris van de Molenstichting SIMAV ●

interview: Lucia Hubregtse

Doorgaans twee tot drie volle dagen in de week was Henk 'op zijn post', het kantoor in molen De Liefde.

"Tja, wat zijn volle werkdagen; het wisselde. In de laatste jaren kan ik thuis, dankzij de digitale snelweg, ook veel doen. Het prettige van vrijwilligerswerk is dat je zelf je tijd kunt indelen. Maar ik had wel mijn afspraken. Ik heb ooit 'ja' gezegd toen ze me vroegen wat voor SIMAV te gaan doen en dan ga ik er ook voor 100% voor" Henk ten voeten uit. De taken van scheidend secretaris van SIMAV worden overgenomen door twee nieuwe mensen op het secretariaat. Dat zegt wat over de omvang van Henks takenpakket.

Hoe het allemaal begon

Henk begint rond 1995 als vrijwilliger bij SIMAV. Hij is op dat

moment verslaggever en redacteur bij dagblad De Dordtenaar. "Mijn hoofdredacteur zei destijds dat niet alle journalisten kunnen participeren in de samenleving, maar als er zijn die dat kunnen, komt dat ten goede ook aan de krant. Je moet als journalist midden in de samenleving staan".

Henk heeft voor SIMAV de publiciteit op zich genomen door onder meer persberichtjes te maken. Om goed op de hoogte te kunnen blijven van alles wat er binnen de Molenstichting gebeurde stelde Henk voor om de bestuursvergaderingen bij te wonen. "Het was natuurlijk een kwestie van wederzijds vertrouwen. Als journalist kun je niet zomaar alles schrijven al wordt dat wel gedacht. Je hebt je verantwoordelijkheid tegenover de mensen over wie je schrijft" vindt Henk. "En ja, toen stelde ik voor, als ik hier nu toch zit kan ik net zo goed de notulen maken.

De toenmalige secretaris de heer Van de Werken had het druk en werd later ook ziek. Na zijn overlijden, in 2002, ben ik aangesteld als DB-lid met als taak het secretariaat. Het ging bij mij niet zoals vastgelegd in de statuten; AB- en DB-leden moeten voortkomen uit de overheidssector als amb-



SIMAV informeert...

tenaar of bestuurder; dat geldt ook voor het waterschap. Voor mij gold dat dus niet. Maar later ben ik gemeenteraadslid van de gemeente Giessenlanden geworden; toen paste ik weer in dat stramien” lacht Henk.

“In 2002 is het dus allemaal begonnen, op een klein kantoor in Hoornaar. Als we destijds al een computer hadden zou die nu waarschijnlijk niet misstaan in een museum. Later konden we voor €60,- per jaar het oude politiebureau, dat aan het gemeentehuis was gebouwd, huren.

De huurder was Molenstichting SIMAV met als voorzitter Cees Bakker en de verhuurder was de gemeente Giessenlanden met als burgemeester Cees Bakker. Dus het contract was van beide kanten ondertekend met C. Bakker.” In september 2008 verhuisde de Molenstichting naar Ooivaarsdorp Het Liesvelt. Henk herinnert zich een hoge huur, maar toen lag het al in het verschiep dat er in molen De Liefde een kantoor zou worden gemaakt. “Dankzij al onze vrijwilligers konden we in augustus 2009 ons kantoor feestelijk openen. Hier kwamen we als het ware in ons eigen huis”.

Henk heeft wat met Molens

“Ik ben geboren in Noordeloos, vrij dicht bij de Stijve Molen. Als kind kwam ik daar wel bij de molenaarsvrouw. ‘Kijk uit jochie’, zei ze dan. Want in die tijd had je nog niet van die mooie kettinkjes eromheen en moest je dus goed oppassen. De geluiden van een draaiende molen zijn me altijd bijgebleven. Als je dan weer eens in een molen bent, komt dat allemaal weer naar boven. Dus die liefde is toen al ontstaan. Ik ben journalist geworden en ik heb regelmatig over molens geschreven. Er zijn in Streefkerk twee molens afgebrand. Daar heb ik destijds een paginagroot artikel over gemaakt.

Vrijwilliger vanaf achttienjarige leeftijd

“Vanaf mijn achttiende ben ik als vrijwilliger actief in het verenigingsleven geweest. Daar heeft mijn studie wel onder geleden. Want ik ben niet geworden wat ik wilde, al ben ik daar achteraf wel blij mee. Ik heb de kweekschool voor onderwijzers gedaan, maar ik had zoveel te doen in mijn vrije tijd dat huiswerk maken erbij inschoot. Ik had bijvoorbeeld ook een baantje wat leuk verdiende (dat geld was in ons gezin broodnodig). Daarom heb ik altijd tegen mijn vier kinderen gezegd: Denk erom, je kunt doen wat je wilt maar je maakt je studie wel af. Die wijze woorden hebben ze ter harte genomen. Ik heb zowel in

Brandwijk als in Nieuw-Lekkerland voor de klas gestaan, in de wetenschap dat ik dus nooit ‘hoofd ener school’ zou kunnen worden want ik had mijn acte niet.

Toen ik 16 was stopte mijn oud-schoolmeester meester Van Zomeren, die correspondent was van ondermeer de Schoonhovense Krant (‘de boerenbijbel’) met dat klusje. Hij vond zijn oud-leerling Henk Bovekerk wel capabel genoeg om stukjes over Noordeloos te schrijven voor deze krant. Dat was het begin van mijn journalistieke loopbaan. Het Nieuwsblad voor Gorinchem en de Gecombineerde Leerdam kwamen erbij en later ook de dagbladen Het Vrije Volk, De Rotterdammer en Trouw. Voor deze zes kranten schreef ik stukjes over Noordeloos en dat naast eerst mijn studie en later mijn baan op school.

Ik deed ook nog de correspondentie voor een plaatselijk bedrijf. De journalist in mij groeide door. Ook andere opdrachten kwamen binnen en daaronder leden andere verplichtingen. Het werk op school had mijn liefde niet meer.



SIMAV informeert...

Ik kwam in 1967 terecht bij weekblad De Merwestreek in Hardinxveld-Giessendam. In 1969 verkaste ik naar het Nieuwsblad voor Gorinchem en Omstreken, een onderdeel van Dagblad De Dordtenaar. Ik 1975 ben in bij het dagblad in Dordrecht gaan werken, als redacteur West-Alblasserwaard. Eind 2003 kon ik met de VUT."

"Ik ben lang actief geweest in de voetbalwereld en ik ben er best trots op dat ik bondsridder ben van de KNVB. Er zijn ruim 80 KNVB-bondsriders in ons land. In 1999 ben ik Ridder in de Orde van Oranje Nassau geworden. Ook iets om trots op te zijn, vind ik"

Onderscheidingen die aangeven dat Henk een actief en maatschappelijk betrokken persoon is. Hij was in de periode van 1975 tot 2012 ook mede-organisator van de Fokveedag Boerenlandfeest in Hoornaar.

Henk is een organisator. Hij neemt dat erg serieus. "Er wordt wel gezegd dat ik niet altijd even makkelijk was om mee samen te werken. Ik laat merken als ik vind dat iets niet goed loopt. Maar dat doe ik voor de organisatie".

Afronden en aftellen

Het afronden van de werkzaamheden bij SIMAV is in volle gang. Deels is Henk aan het aftellen. "Je moet je bewust zijn van het feit dat alles gewoon doordraait als je er niet meer bij bent. Het wil niet zeggen dat ik vanaf een januari thuis op een stoel ga zitten, maar de ritjes naar Streefkerk...ja, die zijn voorbij. Je moet als man op leeftijd zelf op tijd beslissen wanneer je opstapt. Dit om te voorkomen dat de rest van de mensen binnen een organisatie je weg willen hebben maar dat niet durven te zeggen". Henk verdwijnt nog niet helemaal van het SIMAV-toneel maar hij komt alleen als het gevraagd wordt. "Ik heb geleerd dat wanneer je terugkomt op een plek waar je gewerkt hebt je niet meer de sfeer treft die er was toen je er werkte. Afscheid nemen is niet het makkelijkste, maar ik zie terug op een heel leuke periode. Geluk is niet los te koop en dat heb ik ook binnen SIMAV ervaren. Er zijn dingen die minder leuk waren".

Voorals de nog steeds in deplorabele staat verkerende Souburghse Molen zit Henk dwars. Dat is volgens hem overigens niet te wijten aan SIMAV, maar aan de gemeente Alblasserdam. "In elke familie zijn mensen het wel eens niet met elkaar eens, zo ook in de 'SIMAV-familie. Maar desondanks ga ik met een goed gemoed. En als mijn hulp nodig is om vragen te beantwoorden zal ik er zijn!"

Heeft u bouwtechnisch inzicht? ●

Wij zoeken versterking van ons vrijwilligersbestand om deze rijksmonumenten voor de toekomst te bewaren en in goede staat te houden.

SIMAV heeft behoefte aan personen met bouwtechnische kennis en ervaring, dit voor onze technische commissie. Deze commissie is gezien onze doelstelling het hart van de SIMAV. De leden zijn molenmakers en bouwkundigen. Zij sturen gezamenlijk het onderhoud en de restauraties aan. Het uiteindelijke werk wordt volledig uitbesteed aan molenmakers, aannemers, schilders enz. De technische commissie inspecteert de molens, bepaalt het nodige onderhoud en renovaties, besteedt dit uit en houdt toezicht op de uitvoering. Omdat dit natuurlijk tijd vergt, zijn onze vrijwilligers wekelijks enkele uren beschikbaar. Vandaar dat de meesten pas na (of rond) hun pensionering met dit vrijwilligerswerk kunnen starten.

Dit heeft als gevolg dat wij vaak op zoek moeten naar vervanging vanwege hogere leeftijden. Dit geldt niet alleen voor leden van de technische commissie, maar ook voor onze bestuursleden (waarvan de voorzitter van deze commissie deel uit maakt). Deze voorzittersfunctie is nu vacant.

Daarom doen wij een beroep op u, heeft u dat belangrijke bouwkundige inzicht? Of kent u iemand die dat heeft? En woont u in deze streek? Graag willen we met kandidaten voor deze functies spreken. Wij hopen dat deze oproep uw belangstelling voor SIMAV en de molens heeft gewekt.

Uw reactie zien wij graag per e-mail naar: bestuur@simav.nl



SIMAV informeert...

Wim Meerkerk, een leven met windmolens ●

interview: Lucia Hubregtse

Om bij de Oudendijkse molen in Hoornaar te komen is er slechts één manier. Over het water. Wim Meerkerk heeft ons al gespot en op de afgesproken tijd meert hij zijn bootje aan bij de steiger waar we, samen met wat leerling-molenaars, staan te wachten. Wim is molenaar op 'zijn molen' vanaf 1985 en sinds '89 woont hij er, samen met Aliën, zijn partner. Maar al in 1980 begon Wim met de opleiding en slaagde twee jaar later. "Ik was best jong, achttien toen ik begon. Het molenaarsvak kwam niet voor in de familie, ik ben boerenzoon. Mijn zus kreeg verkering met een jongen die op de Peilmolen woonde. Toen ik daar wat aan het klussen was, er moest geteerd worden, ervoer ik de kracht van de wind en bedacht dat ik dat ambacht eigenlijk ook wel wilde leren. En zo is 't gekomen.

Ik ben bij Kees Stolk, op de Kerkmolen, begonnen. De eerste les zal ik nooit vergeten; het was een noordoostenwind, januari 1980. Het was vreselijk koud, ik kwam op mijn

fietsje aan. Ze stookten bijna niet in die molen. Er werd een zeil afgehaald, de andere drie mocht ik doen. Ik kon haast niet meer bewegen van de kou maar moest nog een paar kilometer op de fiets naar huis." Wim kan er nu om lachen. "Ik heb doorgezet ondanks die ervaring"

Molenaar op verschillende molens

Wim schreef, met zijn molenaarsdiploma op zak, een brief aan de SIMAV.

"Destijds waren Wim van de Werken en Kees Bakker de twee operationele mensen bij SIMAV. Ik had het op een akkoordje gegooit met Ed Top. Die wilde graag op Ter Leede gaan draaien maar had nog geen diploma. Dus ik werd molenaar in Leerdam en zo losten we dat op. Deze molen werd bewoond door Henk en Sjane, leuke mensen. Geen molenaars dus ook op deze molen was een molenaar nodig. Zo kwam het dat ik op zaterdag twee molens aan de gang hield. Henk vond het ook wel leuk om wat te doen dus ik liet Henk de molen wel eens stilzetten. Zo kwam het dat ik op een zaterdag op weg was naar molen Ter Leede en de Oudendijkse molen zag draaien. Henk dacht; 'ik begin vast' lacht Wim. "Dat was natuurlijk niet de bedoeling!"



SIMAV informeert...

Uiteindelijk vertrokken Henk en Sjane toen er kinderen kwamen en is de molen nog twee jaar verhuurd. Intussen werd het voor Wim tijd om het ouderlijk nest te verlaten en ging hij de molen bewonen.

“In 1987 ben ik instructeur geworden, dat was eigenlijk uit nood geboren. Een vriend van me wilde molenaar worden en wilde bij mij lessen. Dat ben ik toen maar blijven doen, inmiddels 30 jaar geleden en rond de veertig leerlingen verder. En ja, ik ben ook nog examinerator geweest bij De Nederlandsche Molen....”

Wim praat zonder grootspraak over zijn ervaringen als molenaar.

“Op Kinderdijk heb ik in drie molens gedraaid. Eind jaren '80 was daar een molenaarstekort. In juli en augustus móeten ze daar wel draaien dus ik heb op de vierde, de derde en de eerste van de Overwaard gezeten. Ook op de Stijve molen in Noordeloos heb ik gedraaid. Maar uiteindelijk is deze overgebleven. Ik ben wel een mannetje van getallen dus hou mijn omwentelingen wel bij. Ik zit hier nu bijna op zeventien miljoen, dus dat zijn er aardig wat.

Toetjes

Ik ben begonnen met werken op de melkfabriek in Bleskensgraaf, ploegendienst. Ik was proces operator. Het was het voortraject in de fabriek, dus de melk ontvangen, bewerken en dan maakte ik er een half-fabricaat van. Ik ben daarna naar Mona gegaan en verder gaan studeren. Ik kwam uiteindelijk bij het onderzoek terecht, maar tot die tijd ben ik daar in loondienst gebleven, toetjes ontwikkelen, allemaal proeven doen.”

In 1999 begon Wim voor zichzelf en kwam in de windenergie terecht. Zestien jaar eerder bouwde Wim zijn eigen windmolentje al, achter de schuur op het erf van zijn ouders. “Dat molentje was vanaf de provinciale weg zichtbaar, heeft er 25 jaar staan draaien. Begin jaren '90 werd er ineens veel geprivatiseerd. Ook in de energie en daar ben ik op ingelogd. Ik kwam in de Rotterdamse haven terecht, ook al was het een beroerde locatie; ik had niks dus was tevreden met die locatie. Daar heb ik best een mooi project van windturbines neergezet. Het was een complexe locatie. Er lagen gasleidingen, olieleidingen; de bedrijven deden moeilijk en hebben een stevige lobby opgezet bij de gemeente onder het mom van veiligheid. En dan kan er vaak niet veel meer. Een adagium wat ik op mijn bureau heb staan; ‘succes is de vaardigheid van de ene mislukking naar de andere te gaan, zonder dat je enthousiasme minder wordt’.

Uiteindelijk zijn er onder Wim's leiding vijf parken gebouwd; “Vorig jaar is er in Dordrecht nog een park neergezet. Dordrecht is geen gemakkelijke gemeente en ook na ver-

kiezingen heb je steeds weer te maken met problemen door beleidswijzigingen. Ik heb al vier verschillende soorten subsidie gehad. Daar lig ik allang niet meer wakker van. Uiteindelijk zie je dat wanneer je gewoon doorgaat je heel veel voor elkaar krijgt. Dat in Dordt, daar hebben we vijftien jaar aan gewerkt..”

Idealisme of keiharde business?

“Zo ben ik wel begonnen; uit milieuoverweging. Maar dat is veranderd. En hoe komt dat? Omdat het uiteindelijk gewoon keiharde business is. Het gaat om vreselijk veel geld. En met al die grote energiebedrijven lijkt het misschien moeilijk, maar dat is helemaal niet zo. Je moet het je voorstellen als een supertanker en een klein bootje: eer dat die tanker is gekeerd ben ik al drie keer omgedraaid; je moet gewoon sneller zijn. En mijn kosten waren lager met mijn kantoortje hier op de molen. Wat betaal ik? Ruim 200 per maand! En je moet het als een uitdaging zien, niet als een bedreiging. Het leuke van ondernemerschap is, naast de verantwoording die je hebt, dat je ook de vrijheid hebt om je eigen tijd in te delen. In het verleden werkte ik altijd maar



door, nam ik twee weken per jaar vakantie maar dat doen we nu anders.

Ook de afspraak met mezelf gemaakt om 's avonds om tien uur te stoppen, want anders ga je door. Dat is de drive die je als Calvinist toch hebt”.

Ondernemer ben je zeven dagen in de week, daar is Wim stellig in; “Er kan altijd iets gebeuren, bijvoorbeeld als er een storing is of iets met de veiligheid, waarvoor je opgebeld kan worden. Omdat er altijd geproduceerd wordt he, dat gaat gewoon door. Dus de weekenden dat ik hier ben werk ik ook wel, maar tegelijk maai ik het gras en geef ik les. Zondag is onze dag samen” Samen met Alien geniet Wim dan van de rust die deze plek volop geeft.

SIMAV informeert...

Laatste roedenloods van Nederland “tijdelijk” afgebroken ●

In verband met versterking van de waterkeringen, waaronder ook de boezemkade in Groot-Ammers, is de daar gevestigde roedenloods tijdelijk afgebroken.

De 19-eeuwse roedenloods bij Groot-Ammers is de enige nog overgebleven roedenloods in Nederland en inmiddels in gebruik als botenhuis voor een kanocentrum. Aan de fundering zal in principe niets worden gedaan. Een zogenaamde steunberm, die parallel aan de kade wordt aangebracht zal ter hoogte van de plaats van de roedenloods iets verder de polder in worden gelegd, rekening houdend met de plaats van de loods. Omdat het aanbrengen van deze steunberm

vervormingen kan opleveren aan de ondergrond en daardoor ook aan de constructie van de loods is gekozen voor demontage.

Eind jaren '90 is de roedenloods ook gedemonteerd en in huidige vorm teruggeplaatst. Dat was in verband met de dijkverzwaring. Deze keer zal de loods voor een periode van twee jaar opgeslagen worden in een loods van het Waterschap in Groot-Ammers.

Wandelend over de Molenkade is goed zichtbaar dat er flink gewerkt wordt aan verbetering van de boezemkering. Onlangs is de inspectie van 237 kilometer kades aan de boezems en kanalen in de Alblasserwaard en Vijfheerenlanden afgerond.

Bijna de helft bleek niet te voldoen aan de normen vastgelegd in de provinciale verordening. Kades die het hardst aan verbetering toe waren zijn die van de Hoge Boezem van de Overwaard bij Kinderdijk, de kade van de Giessen bij Noordeloos en de Molenkade in Groot-Ammers.



Delegatie molenaars naar Prinsjesdag ●

Op dinsdag 19 september is een groep van 37 molenaars uit Molenwaard afgereisd naar Den Haag. Zij vormden een erehaag tijdens Prinsjesdag. Verwelkomd op het provinciehuis liepen ze van daaruit naar de ereplek langs de route van Prinsjesdag. De erehaag werd gevormd door militairen en 200 burgers.

Van de molenaars kregen er 26 de eer daar tussen te staan, de overige molenaars keken van iets meer afstand toe. Na afloop wandelde men terug naar het provinciehuis, waarna ze van de gemeente Molenwaard nog een zeiltocht aangeboden kregen van Rotterdam naar Kinderdijk. Burgemeester van der Borg vond het een hele eer een groep inwoners te mogen afvaardigen voor de burgerdeputatie tijdens Prinsjesdag. Het komt niet zo vaak voor dat een dergelijke kans zich voordoet.

SIMAV informeert...

Piet Vergouwe, afzwaaiend voorzitter T.C. ●

interview: Lucia Hubregtse

Terneuzen, Zeeuws-Vlaanderen, is de plaats waar zowel Piet als zijn vrouw Leny hun wortels hebben. Hoe zij uiteindelijk inwoners van Streefkerk zijn geworden heeft alles te maken met het werk van Piet.

Ingepolderd

“Het kan soms raar lopen in je leven, ik had natuurlijk nooit kunnen bedenken nog eens in de Alblasserwaard terecht te komen. Na mijn studie weg- en waterbouw en later cultuurtechniek ging ik in militaire dienst. In die tijd ben ik met Leny getrouwd. Na mijn diensttijd kwam ik bij aannemersbedrijf Dekker in Papendrecht terecht. Hij had een klus voor me; de aanleg van de strekdam in de Westerschelde, onder de rook van Antwerpen en nabij de bouw van de eerste kerncentrale van Doel. We konden in Terneuzen blijven, we woonden op een flatje. Toen die klus geklaard was wilden ze dat ik in Papendrecht kwam wonen, in een salonwagen. Onze oudste is toen geboren en heb ik nog enkele jaren in de Europoort gewerkt. Daarvandaan wilden ze dat we met die salonwagen naar Den Helder gingen voor een klus. Leny zag dat niet zitten. Den Helder ging dus niet door. Ik ben toen gemeenteopzichter, geworden bij de gemeenschappelijke technische dienst, voor de dorpen Bleskensgraaf, Oud-Alblas en Streefkerk. Dat was in '70. We zijn op oudejaarsdag 1969 verhuisd naar Bleskensgraaf. Na drie jaar werd ik gevraagd om bij het Waterschap De Nederwaard te komen en zijn we verhuisd naar het waardhuis op de Dam in Alblasserdam.

Inmiddels zijn we zo vertrouwd met de Alblasserwaard dat Leny, wanneer we terugkomen van een vakantie, wel eens opmerkt: ‘Je bent zeker weer blij om weer in je poldertjes te zijn?’.

‘Vergouwe-gemaal’

Cultuurtechniek, de tweede studie die Piet heeft gevolgd, gaat over alles wat er in het land gebeurt qua waterhuishouding. Door die studie en het werk is de liefde voor molens bij Piet ontstaan. “Molens zijn de voorlopers van de gemalen. Gemalen ontwerpen was iets wat ik het liefste deed. Het tekenen, uitdenken... De grootste klus bij het waterschap was het nieuwe gemaal aan de Overwaard. Er zijn mensen die er niks aan vinden, er zijn mensen



die vinden ‘t erg mooi. Een tussenweg is er volgens mij niet. Het werd destijds nog wel eens het ‘Vergouwe-gemaal’ genoemd”

Piet lacht erom; hij zat daar niet op te wachten. “Het heet tegenwoordig het ir. G. Kok-gemaal, naar de vorige dijkgraaf van het waterschap Rivierenland. Het was een mooie klus, zoiets uitdenken. Samen met een architect is het ontwerp ontstaan”.

Piet bleef tot aan zijn pensioen in 2007 bij het Waterschap. Zijn veertig dienstjaren zaten erop. Op de afscheidsreceptie kwam toenmalig voorzitter van SIMAV, Kees Bakker, naar Piet met de vraag; “Jij hebt nu vrije tijd, zou jij niet eens wat voor SIMAV kunnen doen” Vijf mensen verder kwam Henk Bronkhorst van SWEK naar Piet toe met dezelfde vraag.

De keus viel op Molenstichting SIMAV.

SIMAV informeert...

SIMAV

De eerste grote klus bij SIMAV was het herstel van de Sluismolen. Piet: "Als je de eerste foto bekijkt van de serie op de website kun je zien dat er haast niets meer was. Jan den Besten, een molendeskundige bij uitstek, heeft een molenarchief. Vanuit oude bestekken hebben we eerst tekeningen gemaakt. Een constructeur heeft de sterkte berekend en toen hebben we de begroting opgesteld. Met drie ton aan subsidie is de fundering en zijn de waterlopen van de Sluismolen weer opgebouwd"

De dienstjaren bij SIMAV zitten er ook op. Het is niet iets waar Piet naar uitzielt. "Ik ging elke dag nog met goede zin achter de computer zitten. Ik kan sowieso terugzien op een goede tijd. Ik kwam binnen als lid van het T.C. net toen de restauraties begonnen te draaien van de vierentwintig molens. Dat was juni 2007. Toen Kees Huisman stopte werd ik voorzitter van de T.C.

De restauraties waren me op het lijf geschreven, het was iets wat ik altijd had gedaan. Met de 'technische club' hebben we die projecten opgezet en ik was er de projectleider van. Een mooie, maar drukke tijd. In 2013 is er een bestuurlijke reorganisatie doorgevoerd en ben ik gevraagd om bestuurslid Technische Zaken te worden. Ik kan eigenlijk wel zeggen dat ik tot mijn 72e ben doorgegaan met werken. Ik heb het allemaal graag gedaan, maar nu is het mooi geweest, we zwaaien af". Ook echtgenote Leny, medewerker op het secretariaat, stopt ermee.

Piet heeft het werk zeker niet ervaren als iets vrijblijvends maar als een verantwoording. "Ik kan niet iets half doen, dat lukt gewoon niet. Als je er echt inziet en je wilt resultaten dan ga je er gewoon voor. Helemaal loskomen is lastig, er ontstaat een soort vacuüm in de overgangsfase. Er zal aan het begin nog wel eens een beroep op me worden gedaan en daar ben ik altijd toe bereid".

Spanje

Piet en Leny zijn graag in Spanje en zowel in Nederland als op hun vakantieplek bestijgen ze graag hun racefietsen. Ook skiet en tennist het tweetal graag en een stedentrip maken is ook iets wat ze graag ondernemen. Om ten volle van hun vrije tijd te kunnen genieten nu het allemaal nog kan is het fijn om niet steeds achter de laptop te hoeven duiken in het werk in Nederland.

"We hebben weinig of geen tegenspoed gekend en dat is een groot geluk. Als je ouder wordt kan er nu eenmaal van alles gebeuren. We hopen het op deze manier nog lang vol te kunnen houden".

Van SIMAV naar Molenstichting SIMAV.

SIMAV bestaat 61 jaar. De naam is ooit gekozen als afkorting voor 'de Stichting met die lange naam'.

Het blijkt voor een groot aantal mensen toch een probleem te zijn om achter die vijf hoofdletters een molenstichting te zien. Een molenstichting die sinds begin 2017 het mooie aantal van 33 molens in beheer heeft en deze met ongeveer 65 vrijwilligers goed onderhouden voor de toekomst wil bewaren.

Een mooie uitdaging voor de PR commissie om na te denken over een andere naam en tevens te werken aan een nieuwe uitstraling. De gekozen naam werd molenstichting SIMAV, dan is het meteen duidelijk waar SIMAV voor staat. Het logo werd hiervoor 'gerestaureerd' en toekomstigbestendig gemaakt voor vormgevers. Met dit logo is gemakkelijker te werken voor de bouwers van de website en voor de verdere huisstijl. Ook de huisstijl wordt gewijzigd, maar niet in één keer, maar geleidelijk. Dus niet alles weggooien en het nieuwe doorvoeren. Dat is niet de bedoeling bij een vrijwilligersorganisatie die afhankelijk is van subsidies. Geleidelijk zullen de veranderingen zichtbaar worden. Wij zijn er in elk geval trots op.


molenstichting
SIMAV

SIMAV informeert...

Verkoop gestart in molen Nooit Volmaakt ■

Zaterdag 21 oktober 2017 was een belangrijke dag, althans voor molenaars Theo de Rooij en Cees de Jong van korenmolen Nooit Volmaakt in Gorinchem. Na een tijd van voorbereiden, in gereedheid brengen van de ruimte en de inkoop regelen brak met de nodige gezonde spanning deze dag aan. Ondanks de barre weersvooruitzichten bleef het droog en de belangstelling was niet gering. Cees verwelkomde de aanwezigen waarna voorzitter van SIMAV, Peter de Waard, de microfoon overnam.

Theo vertelde daarna hoe het heropenen van de winkel tot stand is gekomen. Dat de molen een tijdlang zielloos op de Bagijnenwal heeft gestaan maar hoe hij samen met Cees naast het draaien ook de winkel weer nieuw leven in heeft kunnen blazen.

Theo, sinds zijn elfde verbonden aan deze molen op de stadswal van Gorinchem, kan zijn geluk niet op. "Na de restauratie van 1997 was Karel Streumer de molenaar en begonnen met de verkoop van meel. Dat nam een enorme vlucht omdat veel mensen zelf brood gingen bakken. Het werd zelfs zo druk dat er na tien jaar gestopten moest worden, omdat het niet meer te combineren was met overige werkzaamheden. Maar, hij heeft me met deze molen het korenmolenaarsvak geleerd."

Theo vertrok naar Schiedam en kon daar van zijn hobby zijn beroep maken. Omdat hij de Westmolen van Gorinchem bewoont zag hij, tot zijn spijt, de korenmolen op de stadswal vaker stilstaan dan draaien. Toen de molen in 2016 in handen van SIMAV kwam en de toenmalige molenaar vertrok, zag Theo kansen om de molen weer 'nieuw leven in te blazen'. Samen met Frans Klijn zorgt Theo er sindsdien voor dat er meer dan voldoende omwentelingen worden gemaakt. En samen met Cees de Jong, molenaar in Beesd en Buren waar ook meel verkocht wordt, smeedden de jonge

molenaars plannen voor het opstarten van een winkel in de Nooit Volmaakt.

Voor Theo en Cees kwam een mooie wens in vervulling. Maar ook voor oud-molenaar Karel Streumer moet dit een bijzondere dag geweest zijn. Uit de woorden van zijn toespraak bleek dat hij in het verleden met hart en ziel zowel de molen als de winkel heeft laten draaien. Hij drukte de twee molenaars op het hart wanneer ze ooit de molen zouden verlaten ze de sleutel enkel aan iemand zouden geven die met hart voor deze molen de taken zou overnemen.

Molen Nooit Volmaakt is iedere zaterdag tussen 10:00u en 17:00u geopend.



Molenaar Theo de Rooij (rechts) samen met Karel Streumer

SIMAV informeert...

Onderhoud aan de molens in 2017 ●

Niet altijd is merkbaar wanneer en waar onderhoud en restauratie van onze molens plaatsvindt. Onze technische commissie maakt voor een aantal jaren vooruit een onderhoudsplan en/of restauratieplan per molen en zorgt vervolgens samen met het gespecialiseerd molenbouwbedrijf voor een tijdsplanning.

Dit jaar hebben weer een aantal projecten plaatsgevonden. Een aantal voorbeelden, te beginnen bij de Scheiwijkse molen in Hoornaar, deze molen heeft wat onderhoud gehad bij de trap en staart, maar het belangrijkste onderdeel, wat lange tijd gemist werd, is de makelaar met windvaan. Deze is in alle glorie vernieuwd en de molen staat er weer compleet bij. Jan en Lenie Groenendijk zijn weer heel gelukkig met dit verfraaide uitzicht. Bij de Oudendijkse molen wordt op dit moment een damwand gezet om het metselwerk onder water, de watergangen, te inspecteren. Dit is ook weer hard nodig omdat de molen lekt waardoor water naar binnen loopt.

De bewoners houden nog wel droge voeten voor zover bekend. Deze operatie is altijd lastig omdat de molen moeilijk bereikbaar is. Ook bij de Tiendwegse molen wordt binnenkort begonnen met werkzaamheden. Toen onze fotograaf Aris van Dam bij de Hoekmolen in

Hei-en Boeicop langsfietsde spotte hij Wim en Gert Jan, twee werknemers van de Gelder molenbouw boven in de molen. Zij waren daar bezig met het doorschuiven van de molenroeden. Dit doorschuiven moet om de vijf jaar worden uitgevoerd om schade door corrosie tussen de keerklossen, de roewiggen en de spitjzers zoveel mogelijk te voorkomen. De exercitie wordt altijd voor beide roeden uitgevoerd. En dat alles om de molens van molenstichting SIMAV in prima conditie te houden.



Overhandiging nieuwe Molenbrochure door Teus van Gelder aan de jongste en oudste molenaars.

Nieuwe SIMAV molenbrochure gepresenteerd ●

Na maanden van schrijven, lezen, herlezen en herschrijven was het concept voor de nieuwe brochure, na goedkeuring van het dagelijks bestuur, klaar voor de drukker. Intensief contact met de ontwerpers van Studio Formo in Finland zorgde voor een mooi product. Op de molenaarsavond, jl. 30 oktober, werden de oudste en jongste aanwezige molenaars gevraagd om de eerste brochures in ontvangst te nemen.

SIMAV informeert...

Restauratie Molen Souburgh ●

Al meer dan 10 jaar zijn er concrete plannen om de Souburghse molen in Alblasterdam te restaureren. Nu gaat het er eindelijk van komen. Afgelopen maand heeft de gemeenteraad een krediet van € 750.000 goedgekeurd om deze sterk vervallen molen op te knappen.

Dat het traject van de afgelopen jaren geen schoonheidsprijs verdient, daar is ieder het wel over eens. De molen is al in 2014 aan SIMAV verkocht met de bedoeling deze maalvaardig te restaureren. Echter de financiering gaf veel verwarring toen bleek van een oude afspraak met de Provincie dat de gemeente Alblasterdam alle kosten zou dragen. Maar voordat de toegezegde financiering ook daadwerkelijk rond kwam, gingen er weer jaren overheen.

Er was tevens discussie over de restauratie. SIMAV heeft altijd vastgehouden aan een complete maalvaardige molen zoals eerder was overeengekomen. Maar om het proces vlot te trekken, is begin van dit jaar alsnog ingestemd met de restauratie te beperken tot een 'draaivaardige' molen. Dit beperkt natuurlijk de kosten, maar nog belangrijker is het feit dat nu niet meer diep in de grond gegraven hoeft te worden. Dat zou anders een archeologisch onderzoek hebben vereist, op een plaats waar al vanaf 1542 een molen staat. Daar wordt ongetwijfeld van alles gevonden, met als gevolg langdurige archeologische opgravingen en wellicht een verbod op de restauratie. We beseffen dat het maalvaardige zwaar weegt in de molenwereld, maar dit leek het bestuur de juiste weg om uit de impasse te komen en te zorgen dat de molen niet helemaal in verval komt.

We zijn er nog niet helemaal. Er wordt gewerkt aan een uitvoeringsovereenkomst die de samenwerking en de betalingen moet regelen. Ook is de omgevingsvergunning nog niet verleend. Maar we verwachten dat we begin volgend jaar toch snel aan de slag kunnen met het aanzoeken van de uitvoerenden. Of het krediet van € 750.000 voldoende is, zal zoals altijd tijdens de bouw moeten blijken. Dit is vooraf bij zo'n bijzonder project nooit met 100% zekerheid te zeggen. Maar inmiddels hebben twee gerenommeerde molendeskundigen alles bekeken en nagerekend. Zij hebben hun vertrouwen erin uitgesproken. En onze Technische Commissie staat paraat om alles in goede banen te leiden. Een enorme klus voor het jaar 2018, waarin ook het normale onderhoud aan de andere SIMAV-molens door moet gaan.

Maar we zijn er klaar voor, we willen graag aan de slag en hopen er in 2019 weer een fraaie molen bij te hebben in de Alblasterwaard.



U ontvangt deze e-mail omdat u zich heeft opgegeven voor onze periodieke nieuwsbrief, als leverancier, sponsor, vriendenlid of vrijwilliger van onze Stichting.

Afmelden kan via reply deze mail, indien mogelijk met de reden van uw afmelding. Het postadres van SIMAV is:

SIMAV

Nieuwe Veer 42

2959 AK Streefkerk

De eerstvolgende nieuwsbrief verschijnt mei 2018.